

Iordan Tonev în articolul *Николай Островски и проблемата за положительния герой в творчеството на някои съвременни наши писатели* [Nikolai Ostrovski și problema eroului pozitiv în opera unor scriitori contemporani bulgari, p. 305—320]. Autorul arată că Ostrovski dă exemplu de tipizare realistă a eroului pozitiv, dă îndrumări pentru cuprinderea realității de pe pozițiile unui înalt ideal estetic și pentru dezvoltarea frumuseții nemărginite a luptătorilor care înfăptuiesc revoluția socialistă.

Gheorgi Dimov publică referatul *Традициите на руската революционно-демократическа естетика във формирането и развитието на българската литературна критика* [Tradițiile esteticii democrat-revoluționare ruse în formarea și dezvoltarea criticii literare bulgare, p. 69—95] referindu-se numai la epoca renașterii naționale bulgare. Studiul caracterului și tendințelor criticii literare bulgare în formare, îl duce pe autor la concluzia că adoptarea, într-o perioadă atât de scurtă, a esteticii materialiste în practica criticilor bulgari din epoca Renașterii se datorește și faptului că au cunoscut și folosit tradițiile democrațiilor revoluționari ruși. Deși scriitorii bulgari se sprijină și folosesc foarte mult principiile esteticii democrat-revoluționare ruse, ei nu își pierd însă originalitatea. Activitatea lor critică poartă trăsăturile specifice realității bulgare.

În două articole se tratează probleme privind opera lui Lermontov: **Veliceo Velcev** se ocupă de *Трагедия гордого искания познания, свободы и творчества (К вопросу об идейной проблематике поэмы М. Ю. Лермонтова «Демон»)* [Tragedia căutării minde, a cunoașterii, libertății și creației. În legătură cu problema conținutului de idei în poemul «Demonul» de M. I. Lermontov, p. 121—148]; **Laszlo Gáldi** își intitulează articolul *О выразительности синтаксических средств в лирике Лермонтова* [Despre expresivitatea mijloacelor sintactice în lirica lui Lermontov, p. 343—352].

Evdochia Noceva-Meteva tratează despre *Творчеството на Некрасов в българското общество и литературно развитие* [Opera lui Necrasov în dezvoltarea socială și literară bulgară, p. 233—252].

Volumul IV cuprinde și câteva articole ce tratează relațiile literare germano-ruso-sovietice din sec. al XIX-lea și începutul sec. al XX-lea: **Eberhard Reissner** (Berlin), *Die Rezeption der russischen Literatur in Deutschland zwischen 1813 und 1848 im Spannungsfeld von Fortschritt und Reaktion* (p. 353—362); **Harold Raab** (Rostock), *Wege und Irrwege der deutschen Puškinrezeption im 20. Jahrhundert* (p. 363—377); **Edgar Weiss** (Berlin), *Zur der Rolle Johannes R. Bechers bei der Pflege der deutschsowjetischen Literaturbeziehungen in den zwanziger Jahren* (p. 375—390).

Literatura slavă (bulgară) veche este reprezentată prin articolul slavistului sovietic **I. K. Begunov** intitulat *История открытия и издания «Беседы на новоявившуюся ерес Богомилу» болгарского писателя Козмы Пресвитера* [Istoria descoperirii și editării «Predicii despre nou apărutul eres al lui Bogomil» de scriitorul bulgar Cozma Presbiterul, p. 177—204]. Autorul consideră că istoria literară a textului «Predicii» Presbiterului Cozma, precum și istoria descoperirii și editării lui până în prezent nu este studiată în suficientă măsură. Cercetarea și alcătuirea unei liste bibliografice complete, în scopul studierii ei științifice, este foarte necesară, deoarece lipsa unei ediții critice bune a acestui monument se răsfinge negativ asupra cercetărilor istorice și filologice, privind istoria mișcării bogomilice și istoria literaturii slave din sec. X—XVII. Studiarea completă și multilaterală a «Predicii», pe baza unei ediții critice a textului, întemeiată pe toate textele editate până în prezent, constituie una din problemele principale ale slavisticii. Autorul dă în anexă la articolul său, textul unei compilații ruse inedite din «Predica» lui Kozma, alcătuită la Novgorod pe la sfârșitul sec. al XV-lea în legătură cu luptele duse împotriva ereziei din Novgorod și Moscova (p. 187—203). Am avea de adăugat la traduceri integrale ale «Predicii» în limbile bulgară contemporană și franceză, citate de autor alături de versiunea fragmentară în engleză, *traducerea integrală în limba română*, realizată de Al. Iordan (*Predica presviterului Cosma*, București, 1938).

Volumul IV cuprinde deasemenea un număr de lucrări ce tratează diferite probleme din domeniul literaturilor slave. **Bonio St. Anghelov** în «История славяноболгарская» и *руската славистична наука до Освобождението* [Istoria slavo-bulgară și slavistica rusă până la eliberarea de sub jugul otoman, p. 205—226] urmărește studierea istoriei lui Paisie din Hilandar în Rusia până la 1877. **Ilija Konev** în *Христо Ботев в сръбската и хърватската литература* [Hristo Botev în literatura sîrbă și croată, p. 253—272] se ocupă cu două probleme: 1. Hristo Botev în literatura sîrbă după războiul ruso-turc din 1877 și 2. Hristo Botev în dezvoltarea ideologică și artistică a poetului croat August Harambašići. **Nicola Tabakov** în articolul *Вацлав Ханка и откриването на българска гимназия в Цариград* [Vaclav Hanka și deschiderea liceului bulgar din Constantinopol, p. 227—232] publică o scrisoare inedită a lui Vaclav Hanka, învățat ceh, din care reiese grija sa față de bulgari, pentru ridicarea nivelului lor cultural și dorința de a-i ajuta întotdeauna. **Eduard Bayer**